

تهیه و شناسایی پلیایندول نانوذرههای نقره و استفاده از آن در طراحی حسگر الکتروشیمیایی ال-سیستئین

خدیجه قنبری^{(و*}، زهرا بابایی^۲ و سپیده بنیادی^۳

۱– استادیار دانشگاه الزهراء (س)، دانشکده فیزیک و شیمی، گروه شیمی،تهران، ایران ۲– کارشناسی ارشد گروه شیمی، دانشکده فیزیک و شیمی، دانشگاه الزهراء (س)، تهران، ایران ۳– دانشجوی دکترای شیمی، دانشکده فیزیک و شیمی، دانشگاه الزهراء (س)، تهران، ایران

دریافت: مهر ۱۳۹۶، بازنگری: آذر ۱۳۹۶، پذیرش: دی ۱۳۹۶

چکیده: در این پژوهش، یک حسگر الکتروشیمیایی مؤثر برای اندازه گیری سریع ال–سیستئین بر مبنای الکترود کربن شیشهای اصلاحشده با پلیایندول، نانوذرههای نقره ارائهشده است. نانوفیبرهای پلی ایندول با روش ولتامتری چرخهای در سطح الکترود شیشهای کربن تهیه شدند. سپس، نانوذرههای نقره روی این نانوفیبرها با روش اعمال پتانسیل ثابت نشانده شدند. ساختار ویژگیهای سطحی الکترود اصلاحشده با استفاده از تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی، پراش پرتو ایکس و طیفسنجی تبدیل فوریه فروسرخ تأیید شد. بررسی الکتروشیمیایی نشان داد که پلیایندول/ نانوذرههای نقره کارایی بسیار خوبی نسبت به اکسایش الکتروکاتالیستی ال–سیستئین در محلول بافر فسفات (PH=۷) دارد. پاسخ الکترود کربن شیشهای/ پلیایندول/ نانوذرههای نقره کارایی بسیار خوبی نسبت به اکسایش الکتروکاتالیستی ال–سیستئین در محلول بافر فسفات (PH=۷) دارد. پاسخ الکترود کربن شیشهای/ پلیایندول/ نانوذرههای نقره کارایی بسیار خوبی نسبت به اکسایش الکتروکاتالیستی ال–سیستئین در محلول بافر فسفات (PH=۷) دارد. پاسخ الکترود کربن شیشهای/ پلیایندول/ نانوذرههای مولار خوبی نسبت به اکسایش الکتروکاتالیستی ال–سیستئین در محلول بافر فسفات (PH=۷) دارد. پاسخ الکترود کربن شیشهای/ پلیایندول/ نانوذرههای نقره نسبت به ال–سیستئین در گستره غلظتی ۲۰٫۰ تا ۱۰ میلی مولار خطی بود که حد تشخیص در نسبت نشانک/ اوفه برابر با ۳، ۵٫۷ میکرومولار بهدست آمد. افزون براین، حسگر پایداری و تکرارپذیری خوبی را نشان داد. کاربرد حسگر پیشنهادی برای بررسی ال–سیستئین در سرم خون انسان موفقیتآمیز بود.

واژههای کلیدی: حسگر، الکترود کربن شیشهای، ال-سیستئین، پلی ایندول، نانوذرههای نقره

مقدمه

ال-سیستئین یکی از بیست آمینو اسید گوگرددار موجود در پروتئینهای طبیعی با نام شیمیایی (R) -۲-آمینو-۳-مرکاپتو پروپیونیک اسید است که نقش مهمی در سامانههای زیستی بهدلیل پیوند آن با ترکیبهای متفاوت و مشارکت آن در تشکیل پروتئینها دارد. همچنین، این ماده نقش مهمی در ارتباط بین

سلولهای سامانه ایمنی ایفا میکند. کمبود ال-سیستئین باعث مشکلهای متفاوتی از جمله تصلب شرائین، سرطان خون، دیابت، مسمومیت، آب مروارید، بیماریهای پوستی، بیماریهای کبدی، کاهش رشد، آلزایمر، پارکینسون و سکته میشود. بنابراین، توسعه و طراحی روشی ساده و مؤثر برای تشخیص و اندازهگیری ال-سیستئین از اهمیت فراوانی برخوردار است [۱ تا ۳].

[«]عهدهدار مكاتبات: Kh.ghanbari@alzahra.ac.ir

روشهای متفاوتی برای اندازه گیری این ترکیب مانند کروماتو گرافی مایع با عملکرد بالا [۴]، میکروسکوپی فلوئورتابی ^۱ [۵] و نورتابی شیمیایی^۲ [۶] ارائه شده است. از معایب این روش ها میتوان به ناپایداری، قیمت زیاد و سختی کار با آن ها اشاره کرد. یکی دیگر از روش های اندازه گیری ال–سیستئین استفاده از مواردی مانند هزینه پایین، حساسیت بالا، پاسخ سریع و اندازه مواردی مانند هزینه پایین، حساسیت بالا، پاسخ سریع و اندازه کوچک آن ها برای تشخیص و اندازه گیری در محیط زیستی و آزمایشگاهی اشاره کرد. استفاده از الکترود برهنه در تعیین زیست مولکول ها، محدودیت هایی چون تکرارپذیری، پایداری و حساسیت پایین، ولتاژ اضافی بالا، انتقال الکترون کند، وجود نمونه های مزاحم به همراه نمونه را دارد. برای غلبه بر این مشکل ها، اصلاح سطح الکترود با عوامل انتقال الکترون مناسب یا با موادی برای تعیین ال–سیستئین در ولتاژهای اضافی کم و حساسیت زیاد توسعه داده شده است [۷ تا ۹].

از موادی که برای انتقال الکترون مناسب در اصلاح سطح الکترودها به کار می روند، می توان به بسپار و نانوذرههای فلزی اشاره کرد. در سالهای اخیر، پلیایندول مورد توجه بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است. این بسپارها تشابه ساختاری با پلی نیلین و پلی پیرول دارد که گزارش های زیادی از آن و مشتقاتش ارائه شده است. از مزایای استفاده از پلی ایندول می توان به مواردی مانند پایداری گرمایی، فعالیت اکسایش و کاهش بالا، سرعت تخریب کندتر نسبت به پلیآنیلین و پلی پیرول و رسانایی الکتریکی ثابت در معرض هوا اشاره كرد [۱۰]. پلی ایندول ویژگی های الکتروشیمیایی قابل توجهی را از خود نشان میدهد. بسپارش الکتروشیمیایی ایندول نخستین بار توسط گارنیر و همکارانش معرفی شد [۱۱ و ۱۲]. این بسپار را می توان در ابزارهای الکتروکرومیک، کاتالیست، الکترونیک، حسگرهای الکتروشیمیایی و در باطریهای قابل شارژ مورداستفاده قرار داد [۱۳ تا ۱۵]. نقره فلزی ایده آل برای اصلاح سطح الکترود بوده و بالاترین رسانایی و پایداری را در بین فلزها دارد [۱۶]. از روشهای تولید نانوذرههای نقره می توان به فوتولیز

[١٧]، كاهش شيميايي [١٨]، تهيه فاز بخار [١٩] و الكتروشيميايي [۲۰] اشاره کرد. برای ایجاد ذرههایی با ابعاد کوچک و پراکندگی يكنواخت، مي توان فرايند الكتروشيميايي به روش يتاسينواستاتيك دو پالسی استفاده کرد. با اعمال پالس بسیار کوچک در اضافه ولتاژهای کاتدی بالا، هستهزایی در سطح الکترود انجام شده و در ادامه با اعمال پالس بهطور نسبی طولانی تر در اضافه ولتاژهای كاتدى پايين، رشد اين هستهها انجام مىشود. تغييرات ريخت سطحی به زمان و عامل های دیگری مانند غلظت اولیه نمک نقره استفاده شده، بستگی دارد. شایان توجه است که با کنترل دقیق این عاملها (غلظت کم و زمان کوتاه) لایههای بهطور کامل یکنواختی از نانوذرهها نقره بهدست خواهد آمد [۲۱ و ۲۲]. بسپارها ممکن است در اثر گذشت زمان رسانایی خود را از دست بدهند، اما زمانی که در این بسپارها، نانوذرههای فلزی نفوذ کنند رسانایی به مقدار زیادی افزایش مییابد. در واقع ذرههای فلزی ویژگیهای کاتالیستی دارند، در حالی که بستر بسپار شرایط مناسبی را برای برهم کنشهای پذیرندگی و ترک کنندگی فراهم می کند. بنابراین، رشد و توزیع مناسب نانوذرههای فلزی را تضمین می کند [۲۳].

در این پژوهش، از الکترود کربن شیشهای اصلاحشده با پلی ایندول و نانوذرههای نقره در اندازه گیری ال–سیستئین استفاده شده است. با توجه به مزایای گفته شده در مورد اصلاح سطح الکترود به کمک بسپار و نانوذرههای فلزی میتوان الکترودی با امکان ساخت هزینه پایین و ساده، سرعت انتقال الکترون بالا، با امکان ساخت هزینه پایین و ساده، سرعت انتقال الکترون بالا، تهیه کرد. این الکترود به طور مؤثر در اندازه گیری الکتروکاتالیستی ال–سیستئین به کار گرفته می شود.

بخش تجربى

مواد شیمیایی و محلولها

ایندول، ال-سیستئین، هیدروژن سدیم فسفات، دی هیدروژن سدیم فسفات، نقره نیترات، پتاسیم نیترات، لیتیم پرکلرات، استونیتریل، سدیم هیدروکسید و هیدروکلریک اسید از شرکت

^{1.} Fluorescence 2. Chemiluminescence

قنبری و همکاران

مرک تهیه شدند. اندازه گیریهای الکتروشیمیایی در محلول بافر فسفات ۰٫۱ مولار انجام شد. تمام مواد شیمیایی درجه خلوص زیادی داشته و بدون خالصسازی بیشتر مورداستفاده قرار گرفتند. تمام آزمایشهای شیمیایی در دمای اتاق ۲۵ درجه سانتی گراد انجام و همه محلولها با آب دوبار تقطیر تهیه شدند.

دستگاهها و تجهیزات

همه اندازه گیری های الکتروشیمیایی به کمک دستگاه تجزیه ای الکتروشیمیایی سما انجام شد. نشاندن الکتریکی ذره ها و تمام آزمایش های ولتامتری با الکترود کربن شیشه ای و در سامانه سه الکترودی انجام شد. الکترود کربن شیشه ای اصلاح شده با قطر ۲٫۵ میلی متر به عنوان الکترود کار، سیم پلاتین به عنوان الکترود کمکی و الکترود نقره/ نقره کلرید به عنوان الکترونی مرجع مورداستفاده قرار گرفتند. تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی و تجزیه عنصری نمونه ها با روش طیف سنجی تفکیک انرژی^۱ با استفاده از دستگاه (Zeiss Sigma VP, Germany) به دست آمدند. الگوهای پراش پرتو ایکس با به کارگیری دستگاه (Model: X'Pert MPD, Company: Philips, Holland) تهیه شد. طیف فروسرخ تبدیل فوریه نمونه ها با دستگاه تهیه شد. طیف فروسرخ تبدیل فوریه نمونه ها با دستگاه (model: Tensor 27, Company: Bruker) برمید و در دمای اتاق گرفته شد.

آماده سازى الكترود

ابتدا الکترود کربن شیشهای روی یک تکه پارچه نرم با پودر آلومینا با قطر ۰٫۰۵ میکرومتر بهطور کامل براق شد. سپس، در محلول اتانول–آب به نسبت ۱:۱ به مدت ۵ دقیقه در حمام فراصوت قرار داده شد تا ذرههای آلومینا و چربی باقیمانده در سطح الکترود از آن بهطور کامل جدا شوند. برای تهیه بسپار از روش ولتامتری چرخهای استفاده شد. برای این منظور، در محلول استونیتریل حاوی ۱٫۰مولار لیتیم پرکلرات و ۱۰ میلی مولار ایندول، چرخههای پتانسیل در گستره ۲ تا ۲ ولت با سرعت روبش

۲۵ میلیولت بر ثانیه اعمال شد. پس از نشاندن نانوفیبرهای پلیایندول برای تهیه نانوساختارهای نقره به روش اعمال پتانسیل ثابت عمل شد. به این ترتیب که، الکترود در محلول نقره نیترات ۱۰ میلیمولار به همراه پتاسیم نیترات ۲٫۱۰ مولار قرارگرفته و ابتدا پتانسیل ۲٫۱۳– ولت به مدت ۱ ثانیه به منظور هستهزایی و پس از آن پتانسیل ۲٫۱۳– ولت به مدت ۲ ثانیه به آن اعمال شد. در شکل ۱، مراحل تهیه پلیایندولی/نانوذرههای نقره نشان دادهشده است.

شکل ۱ مراحل تهیه پلی ایندول/نانوذرههای نقره

نتيجهها و بحث

تصاوير ميكروسكوپ الكتروني روبشي

در شکل ۲، ریخت سطحی بستر پلیایندول نانوذرههای نقره به کمک تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی نشان شده است. این شکل ساختار پلیایندول را به شکل اسفنجی با مقدار تخلخل زیاد نشان داد. این بسپار با نسبت سطح به حجم بالا، بستر مناسبی را برای تثبیت نانوذرههای نقره فراهم میکند. همچنین، در این شکل نانوذرههای نقره با میانگین اندازه ۲۰ نانومتر مشاهده میشود. اندازه کوچک و توزیع مناسب نانوذرههای فلزی مزایای ویژهای مانند مساحت سطح زیاد، اثر کاتالیستی مناسب و تعداد مکانهای فعال بیشتری را ایجاد میکند. این ویژگیها باعث افزایش پایداری، گزینش پذیری و حساسیت الکترود نسبت به اکسایش ال–سیستئین میشود.

^{1.} Energy dispersive spectroscopy (EDS)

شکل ۲ تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی پلی ایندول/نانو ذرههای نقره

طيفسنجي تفكيك انرژي

این تجزیه و تحلیل برای تجزیه عنصری نمونهها به کار گرفته شد. شکل ۳، طیف تفکیک انرژی پرتو ایکس پلی ایندول/ نانوذرههای نقره را نشان میدهد. در این شکل عنصر نقره مشاهده می شود.

شکل ۳ طیف تفکیک انرژی پرتو ایکس پلیایندول/نانوذرهای نقره

الگوهای پراش پرتو ایکس

الگوهای پراش پرتو ایکس پلیایندول و پلیایندول/ نانوذرههای نقره در شکل ۴ آورده شده است. الگوی پراش پرتو ایکس پلیایندول خالص (شکل ۴–الف) یک پیک پهن در τθ برابر با ۲۰ تا ۳۰ درجه مشاهده می شود. الگوی پراش پرتو ایکس پلیایندول, نانوذرههای نقره (شکل ۴–ب) بیانگر

نشریه پژوهشهای کاربردی در شیمی (JARC)

شبکه face-centered-cubic) fcc) مکعب مراکز وجوه پر با پیکهای پراش قوی در ۲۵ برابر با ۳۷، ۴۴٫۵، ۵۲ و ۷۶٫۵ درجه مربوط به صفحههای بلوری [۱۱۱]، [۲۰۰]، [۲۲۰] و [۳۱۱] است (JCPDS No.: 04-0783)

شکل ۴ (الف) الگوهای پراش پرتو ایکس پلیایندول و (ب) پلیایندول/ نانوذرههای نقره

طيفسنجي فروسرخ تبديل فوريه

شکل ۵، طيفهای فروسرخ تبديل فوريه پلیايندول و پلیایندول نانوذرههای نقره را نشان میدهد. شکلa-a مربوط به پلی ایندول است. در این طیف، نوارهای موجود در^{۱-}۱۴۵۴ د و ¹-۱۶۲۷cm بهدلیل حالت ارتعاشی آلکن های آروماتیک و نوار در ۲۴۰ cm^{-۱} به دلیل حالت خمشی آلکن آروماتیک است. نوار ۱۳۸۳ cm⁻¹ مربوط به ارتعاش پیوند کربن–نیتروژن و نوار ۷۶۵ cm^{-۱} مربوط به حالتهای کششی و خمشی آلکن آروماتیک پلیایندول هستند. در ناحیه¹-۷۴۰ cm حلقه بنزن را که در طی فرايند بسپارش ايندول تحت تأثير قرار نمى گيرد، نشان مىدهد. نوار ۱۴۵۴ cm⁻¹ مربوط به حالت کششی حلقه بنزن است. نوارهای پهن و قوی ^۱-۳۴۴۳ در طيف پلی ايندول که بيانگر جذب پیوند نیتروژن-هیدروژن است، مشاهدهشده است [۲۶]. در شکل b-۵ طیف فروسرخ پلی ایندول نانوذرههای نقره نشان دادهشده است. در این طیف جابهجایی به سمت اعداد موجی کوتاهتر به دلیل برهم کنش نانوذرههای نقره با پلیایندول مشاهده می شود. بیشترین تغییرات مربوط به ارتعاشهای پیوندهای کربن-نیتروژن و نیتروژن–هیدروژن به مقادیر عدد موجی کمتر از ۱۳۵۱ cm⁻¹

سال دوازدهم، شماره ۳، پاییز ۹۷

قنبری و همکاران

تا ۱۳۸۲ cm⁻¹ و ۳۴۱۵ cm⁻¹ تا ۳۴۴۳ cm⁻¹ است. جابهجایی این نوارها نشان داد که نانوذرههای نقره در بستر پلیایندول نفوذ کردهاند [۲۵ و ۲۷].

شکل ۵ (الف) طیفهای فروسرخ تبدیل فوریه پلیایندول و (ب) پلیایندول/ نانو ذرههای نقره

بررسى الكتروشيميايي

به منظور بررسی فعالیت الکتروکاتالیستی پلیایندول نانوذرههای نقره نسبت به اکسایش ال-سیستئین، ولتاموگرامهای چرخهای در سطوح الکترود کربن شیشهای برهنه (GCE)، الكترود كربن شيشهاى اصلاحشده با پلى ايندول (GCE/PIN)، الکترود کربن شیشهای اصلاحشده با پلی ایندول نانوذرههای نقره (GCE/PIN/Ag) در محلول حاوی ۱٬۰ میلیمولار ال-سیستئین در بافر فسفات با pH برابر با ۷ رسم شد. نتایج بهدست آمده در شکل ۶ نشان داده شده است. شکل ۶-الف، در سطح GCE پیک یهنی در پتانسیل ۰٬۷۳ ولت با شدت جریان ۶٬۲ میکرو آمپر نشان میدهد. در شکل ۶–ب، سطح GCE/PIN نیز پیکی در پتانسیل ۰٬۷۲ ولت با شدت جریان ۲۰٬۶ میکرو آمپر مشاهده می شود. در سطح GCE/PIN/Ag پیک اکسایش ال-سیستئین در پتانسیل ۶۹ ولت و شدت جریان ۳۳٫۵ میلی آمپر مشاهده می شود (شکل ۶-ج). بنابراین، در سطح الکترود کربن شیشهای اصلاحشده با PIN/Ag پتانسیل اکسایش به سمت مقادیر منفی تر جابه جا شده و شدت جریان در مقایسه با الکترود کربن شیشهای اصلاحشده با PIN به طور تقریبی ۳ برابر و در مقایسه با GCE به طور تقریبی ۵ برابر افزایش پیداکرده است.

شکل ۶ رفتار الکتروشیمیایی ال-سیستئین در محلول ۱٬۰ میلیمولار ال-سیستئین و بافر فسفات با pH برابربا ۷ در سطوح الکترودهای متفاوت (الف) GCE/PIN/Ag (ب) GCE/PIN و (ج)

بررسی/ثر pH

تأثیر مقدار HT محلول روی پتانسیل و شدت جریان اکسایش ال–سیستئین مورد بررسی قرارگرفت. منحنیهای ولتامتری چرخهای بهدست آمده در شکل ۲–الف نشان دادهشدهاند. بر پایه شکل۲–ب، پتانسیل اکسایش ال–سیستئین با شیب ۲/۵۰– میلیولت به ازای هر واحد pH در گستره ۵ تا ۹ به سمت مقادیر منفی جابهجا میشود. با توجه به نزدیکی مقدار شیب پتانسیل ال–سیستئین به مقدار نظری۹۵– میلیولت به ازای هر واحد pH ال–سیستئین با تعداد نظری۹۵– میلیولت به ازای هر واحد pH پروتون و الکترون انجام شده است. در pH برابر با ۷ جریان بیشینه پروتون و الکترون انجام شده است. در pH برابر با ۷ جریان بیشینه و در pH پایین تر و بالاتر از ۷ جریان کاهش یافته است. اکسایش کاتالیستی تیولها در الکترود اصلاحشده را میتوان به صورت زیر

 $2RSH \longrightarrow RS-SR + 2H^+ + 2e^- \tag{1}$

بررسی اثر سرعت روبش

اثر سرعت روبش بر پاسخ الکتروشیمیایی ال-سیستئین در گستره سرعت روبش ۱۰ تا ۱۰۰ میلیولت بر ثانیه با روش ولتامتری چرخهای بررسی و نتایج در شکل ۸ نشان دادهشده است. با افزایش سرعت روبش، جریان پیک آندی ال-سیستئین افزایش یافته و پتانسیل به سمت مقادیر مثبتتر جابهجا شده است. رابطه خطی

نشریه پژوهشهای کاربردی در شیمی (JARC)

تهیه و شناسایی پلیایندول/ نانوذرههای نقره و استفاده از آن ...

سیستین شکل ۷ (الف) ولتاموگرامهای چرخهای محلول ۱٫۰ میلیمولار ال−سیستئین و بافر فسفات در pH های متفاوت در سطح الکترود GCE/PIN/Ag با سرعت روبش ۱۰۰ میلیولت بر ثانیه و(ب) نمودار تغییرات شدت جریان و پتانسیل

شکل ۸ ولتاموگرامهای چرخهای محلول ۱/۰ میلی مولار ال–سیستئین و بافر فسفات در سرعتهای روبش متفاوت بهترتیب از پایین به بالا ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۲۰، ۲۰، ۸۰، ۹۰ و ۱۰۰ میلی ولت بر ثانیه و نمودار تغییرات جریان ال–سیستئین برحسب جذر سرعت روبش.

رسم منحنی واسنجی و تعیین حد تشخیص با تغییر غلظت ال–سیستئین و افزایش آن در گستره ۰٬۰۱ تا ۱۰ میلی مولار یک رابطه خطی با ۹۹۹٬۰=۲2 مشاهده شد. همچنین، شدت جریان اکسایش در ال–سیستئین در سطح الکترود کربن شیشهای اصلاحشده با پلی ایندول، نانوذرههای نقره افزایش می یابد. شکل ۹، ولتاموگرامهای چرخهای اکسایش ال–سیستئین در غلظتهای متفاوت را نشان می دهد. همچنین، رابطه خطی بین شدت جریان و غلظت گونه نشان داده شده است.

شکل ۹ ولتاموگرامهای چرخهای ال-سیستئین و بافر فسفات در غلظتهای متفاوت و نمودار تغییرات شدت جریان بر حسب غلظت ال-سیستئین

برای بهدست آوردن حد تشخیص، از جریانهای محلول شاهد استفاده شد. بر اساس سیگنالهای بهدست آمده از محلول شاهد و با استفاده از رابطه LOD=3S₀/S حد تشخیص در این آزمایش برابر۵/۲ میکرومولار محاسبه شد. در نهایت، در جدول ۱ نتایج بهدست آمده در این پژوهش با نتایج ارائهشده در مقالهها مقایسه شده است

تكرار پذيرى

این آزمون برای بهدست آوردن تکرارپذیری روش اصلاح الکترود انجام شده و مقادیر بهدست آمده در جدول ۲ نشان دادهشده است. در اینجا نتایج بهدست آمده از ۵ الکترود تهیه شده با روش مورد نظر جمعآوری و میانگین و RSD٪ از آن بهدست آمد. مقدار RSD٪ نشاندهنده قابل قبول بودن مقادیر به دست آمده از نظر آماری است.

نشریه پژوهشهای کاربردی در شیمی (JARC)

بهدست آمده بین جریان پیک و جذر سرعت روبش، نشان داد که واکنش الکتروشیمیایی ال-سیستئین به وسیله نفوذ کنترل شده است.

الكترود	دامنه خطی منحنی واسنجی (میکرو مولار)	حد تشخيص (ميكرو مولار)	منبع
GC/MWCNT	۱۰-۵۰۰	۵,۴	[77]
¹ MWCNTs/PEI /GNPs/DTNB	۹-۲۵۰	۲٫۷	[79]
B doped diamond	-	۵ _/ ۷	[٣.]
n-Fe2O3@NaCo[Fe(CN)6]	۵–۳۷	•,۴٨	[٣١]
² FTO/AuNP/MnP	17-84	۲۰,۴۰	[77]
N,N- dimethylaniline/ferrocyanide/CPE	۸•-۲۲۵۰	۶۱٫۲۰	[77]
Boron-doped CNTs-modified GCE	۰ _/ ۷۸–۲۰۰	۰,۲۶	[74]
CuGeO ₃ /GCE)-) • • •	٠,٩٠	[٣۵]
³ Cu–CoHCF/CPE	۶-۱۰۰۰	۵,۰۰	[٣۶]
⁴ BDD	•,1-1••	• ,• ٢	[٣٧]
AgNPs/PIn/GCE))	۵,۲۰	کار حاضر

جدول ۱ مقایسه کاراًیی الکترودهای اصلاحشده متفاوت در اندازه گیری ال-سیستئین

 Multi-walled carbon nanotubes/polyethylenimine/gold nanoparticles/5,5'-dithiobis-2nitrobenzoic acid

2. Fluorine tin oxide-coated glass (FTO)

3. Copper–cobalt hexacyanoferrate/carbon past electrode

4. Boron-doped diamond

جدول ۲ دادههای آزمون تکرارپذیری با استفاده از ۵ الکترود اصلاحشده با روش پیشنهادی در محلول ال-سیستئین MM در بافر فسفات H =۷،۰٫۱ M

No	١	۲	٣	۴	۵	RSD%
I(µA)	۳۲٫۴	۳۱,۵	٣٢	۳۱٫۲	۳۲ _/ ۶	% 1,80

بررسی اثر مزاحمت

در نمونه حقیقی افزون بر ال–سیستئین ترکیبهای دیگری نیز وجود دارند که در تعیین آن ایجاد مزاحمت میکنند. از جمله این ترکیبها میتوان آسکوربیک اسید و اوریک اسید را نام برد. برای بررسی اثر مزاحمت این ترکیبها، سه محلول M۰m از ال–سیستئین، اوریک اسید و آسکوربیک اسید با بافر فسفات M ۱٫۰ و در PH برابر با ۷ تهیه و مورد آزمایش قرار گرفت. همان طور که در شکل ۱۰ مشاهده میشود، پیک اکسایش هر یک از این ترکیبها در پتانسیلی ظاهر شده است که میتوان هر یک را

تفکیک کرده و به این ترتیب میتوان نتیجه گرفت که حضور این دو ترکیب در روند بررسی واکنش ال–سیستئین مؤثر نیستند. همچنین، مقدار مزاحمت گونههای مورد بررسی روی محلول شامل ۱ میلیمولار ال–سیستئین بررسی و حد مزاحمت بهصورت غلظتی از گونه مزاحم درنظر گرفته شد که به مقدار ۵٪ خطا در اندازه گیری گونه موردنظر ایجاد کند. نتایج بهدست آمده نشان داد که وجود آسکوربیک اسید تا غلظت ۳۰ میلیمولار و اوریک اسید تا غلظت ۴۵ میلیمولار مزاحمتی در اندازه گیری ال–سیستئین ایجاد نمیکنند.

نشریه پژوهشهای کاربردی در شیمی (JARC)

تهیه و شناسایی پلیایندول/ نانوذرههای نقره و استفاده از آن ...

شکل ۱۰ ولتاموگرام اکسایش (۱۰ mM) از: (الف) ال-سیستئین، (ب) اوریک اسید و (ج) آسکوربیک اسید، در محلول بافر فسفات M ۰۰،۱ M H= ۷ سرعت روبش ۱۰۰ mV/s

سنجش نمونه حقيقي

نمونه حقیقی، سرم خون انسانی است که مقدار ال–سیستئین آن در سه غلظت متفاوت ۲، ۳ و ۴ میلیمولار به آن افزوده و مورد تجزیه قرارگرفته است. هر نمونه ۳ مرتبه اندازهگیری و مقادیر میانگین آورده شده است. در بررسی و تعیین مقدار ال–سیستئین در نمونه حقیقی، ابتدا محلول ۲۰ بار رقیق شده سرم با بافر فسفات ۲٫۱ مولار تهیه و مقادیر گفته شده به آن افزوده و آزمایش در هر غلظت سه مرتبه تکرار شد. نتایج بهدست آمده در جدول ۳ جمع آوری شده است.

ندول ۳ تعیین ال-سیستئین موجود در نمونه سرم خون انسانی با الکترود	÷
اصلاحشده	

نمونه	مقدار ال-سیستئین افزوده شده (میلی مولار)	میانگین (n=۳)	RSD%	درصد بازیابی
سرم	٢	١,٩٧	١	٩٨
	٣	۲٫۹۳	٣	٩٧
	۴	٣,٩۴	١	٩٨

نتيجه گيرى

حسگر الکتروشیمیایی طراحی شده برای تشخیص و اندازه گیری غلظت ال-سیستئین در گستره خطی ۰/۰۱ میلیمولار تا ۱۰ میلیمولار ارائهشده است. در طراحی این حسگر از الکترود کربن

شیشه ای، پلی ایندول و نانوذره های نقره استفاده شد. داده های بهدست آمده از بررسی های انجام شده با تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی، طیف سنجی انرژی پراش پرتو ایکس، الگوهای پراش پرتو ایکس و طیف سنجی فروسرخ تبدیل فوریه بهخوبی حضور پلی ایندول و نانوذره های نقره را تأیید کردند. نقش مؤثر نانوذره ها در طراحی حسگرها، افزایش سرعت انتقال الکترون بین گونه کاهش و اکسایش است. در نهایت، باید گفت که حسگر الکتروشیمیایی طراحی شده حساسیت بالا، پایداری مناسب، تکرارپذیری و گزینش پذیری مناسب، هزینه پایین و اضافه ولتاژ پایین را نشان داد و می توان از آن برای تشخیص و تعیین غلظت ال – سیستئین در نمونه های حقیقی استفاده کرد.

سپاسگزاری

از معاونت پژوهشی دانشگاه الزهرا برای کمکهای مالی و همکاری بیدریغ ایشان کمال تشکر را داریم.

مراجع

- Droge, W.; Eck, H.P.; Gmunder, H.; Mihm, S.; The American Journal of Medicine 91, 140-144, 1991.
- [2] Goodman, M.T.; McDuffie, K.; Hernandez, B.; Wilkens, L.R.; Selhub, J.; Cancer 89, 376-382, 2000.
- [3] Lang, C.A.; Mills, B.; Mastropaolo, W.; Liu, M.C.; Journal of Laboratory and Clinical Medicine 135, 402-405, 2000.
- [4] Liu, X.S.; Kim, C.N.; Pohl, J.; Wang, X.; Journal of Biological Chemistry 271, 13371-13376, 1996.
- [5] Ros-Lis, J.V.; Garcia, B.; Jimenez, D.; Martinez-Manez, R.; Sancenon, F.; Soto, J.; Gon-zalvo, F.; Valldecabres, M.C.; Journal of the American Chemical Society 126, 4064-4065, 2004.
- [6] Chen, B.; Wang, L.; Xiao, Y.; Angewandte Che-

44

نشریه پژوهشهای کاربردی در شیمی (JARC)

قنبری و همکاران

mie International Edition 48, 500-503, 2009.

- [7] Hart, J.P.; Hartley, I.C.; Analyst 119,259-263, 1994.
- [8] Razmi, H.; Heidari, H.; Analytical Biochemistry 388, 15-22, 2009.
- [9] Kulys, J.; Drungiliene, A.; Analytica Chimica Acta 243, 287-292, 1991.
- [10] Dhanalakshmi, K.; Saraswathi, R.; Journal of Materials Science 36, 4107-4115, 2001.
- [11] Tourillon, G.; Garnier, F.; Journal of Electroanalytical Chemistry 135, 173-178, 1982.
- [12] Garnier, F.; Tourillon, G.; Gazard, M.; Dubois, J.C.; Journal of Electroanalytical Chemistry 148, 299-303, 1983.
- [13] Zhijiang, C.; Chengwei, H.; Journal of Power Sources 196, 10731-10736, 2011.
- [14] Pandey, P.C.; Prakash, R.; Journal of the Electrochemical Society145, 4103-4107, 1998.
- [15] Pandey, P.C.; Prakash, R.; Journal of the Electrochemical Society 145, 999-1003, 1998.
- [16] Seo, M.; Kim Lee, J.G.; Kim, S.B.; Koo, S.M.; Thin Solid Films 616, 366-374, 2016.
- [17] Vignesh, V.; Felix Anbarasi, K.; Karthikeyeni, S.; Sathiyanarayanan, G.; Subramanian, P.; Thirumurugan, R.; Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects 439, 184-192, 2013.
- [18] Jebakumar, T.; Edison, I.; Sethuraman, M.G.; Process Biochemistry 47,1351-1357, 2012.
- [19] Kruis, F.; Fissan, H.; Rellinghaus, B.; Materials Science and Engineering: B 69, 329-334, 2000.
- [20] Hsieh, C.T.; Pan, C.; Chen, W.Y.; Journal of Power Sources 196, 6055-6061, 2011.
- [21] Starowicz, M.; Stypuła, B.; Banaś, J.; Electrochemistry Communications 8, 227-230, 2006.
- [22] Raoof, J.B.; Ojani, R.; Hasheminejad, E.; Rashid-Nadimi, S.; Applied Surface Science 258, 2788-2795, 2012.

- [23] Yan, W.; Feng, X.; Chen, X.; Hou, W.; Zhu, J.J.; Biosensors and Bioelectronics 23,925-931, 2008.
- [24] Bouazza, S.; Alonzo, V.; Hauchard, D.; Synthetic Metals 159, 1612-1619, 2009.
- [25] Babu, K.; Dhandapani, P.; Maruthamuthu, S.; Kulandainathan, M.A.; Carbohydrate Polymers 90, 1557-1563, 2012.
- [26] Rajasudha, G.; Rajeswari, D.; Lavanya, B.; Saraswathi, R.; Annapoorni, S.; Mehra, N.C.; Colloid and Polymer Science 283, 575-582, 2005.
- [27] Yang, X.; Li, L.; Shang, S.; Pan, G.; Yu, X.; Yan, G.; Materials Letters 64, 1918-1920, 2010.
- [28] Salimi, A.; Hallaj, R.; Talanta 66, 967-975, 2005.
- [29] Santhiago, M.; Lima, P.R.; Santos, W.; De, J.R.; Kubota, L.T.; Sensors and Actuators B: Chemical 146, 213-220, 2010.
- [30] Nekrassova, O.; Lawrence, N.S.; Compton, R.G.; Electroanalysis 15, 1655-1660, 2003.
- [31] Sattarahmady, N.; Heli, H.; Analytical Biochemistry 409, 74-80, 2011.
- [32] Gallo, C.M.; Pires, B.M.; Toledo, K.C.F.; Jannuzzi, S.A.V.; Arruda, E.G.R.; Formiga, A.L.B.; Bonacin, J.A.; Synthetic Metals198, 335-339, 2014.
- [33] Hsiao, Y.; Su, W.; Cheng, J.; Cheng, S.; Electrochimica Acta 56, 6887-6895, 2011.
- [34] Geng, D.; Li, M.; Bo, X.; Guo, L.; Sensors and Actuators B: Chemical 237, 581-590, 2016.
- [35] Dong, Y.P.; Pei, L.Z.; Chu, X.F.; Zhang, W.B.; Zhang, Q.F.; Electrochimica Acta, 55 5135-5141, 2010.
- [36] Abbaspour, A.; Ghaffarinejad, A.; Electrochimica Acta 53, 6643-6650, 2008.
- [37] Spartaru, N.; Sarada, B.V.; Popa, E.; Tryk, D.A.; Fujishima, A.; Analytical Chemistry 73, 514-519, 2001.

سال دوازدهم، شماره ۳، پاییز ۹۷

Synthesis and characterization of polyindole/silver nanoparticles nanocomposite and its application in the design of electrochemical sensor L-Cysteine

Khadijeh Ghanbari^{1,*}, Zahra Babaei², Sepideh Bonyadi³

Assistant Prof. of Analytical Chemistry, Department of Chemistry, Alzahra University, Tehran, Iran
MSc student in Analytical Chemistry, Department of Chemistry, Alzahra University, Tehran, Iran
Ph.D. Student in Analytical Chemistry, Department of Chemistry, Alzahra University, Tehran, Iran

Recieved: October 2017, Revised: December 2017, Accepted: January 2018

Abstract: In this study, an effective electrochemical sensor for the rapid measurement of L-cysteine based on glassy carbon electrode modified with polyindole/silver nanoparticles nanocomposite is presented. Polyindole nanofibers were synthesized by cyclic voltammetry method at the glassy carbon electrode surface, and then silver nanoparticles were deposited on these nanofibers using a constant potential method. Surface morphology and characterization of the modified electrodes were confirmed by field emission scanning microscopy (FE-SEM), X-ray diffraction (XRD), Raman, and FT-IR spectroscopies. The electrochemical investigation showed that the polyindole/silver nanoparticles had very good efficiency with respect to the electrocatalytic oxidation of L-cysteine in phosphate buffer solution (pH = 7.0). The response of the glassy carbon electrode/polyindole/silver nanoparticles to L-cysteine was linear in the concentration range of 0.01-10 mM. The detection limit was obtained at signal/noise=3, 5.7 μ M. In addition, the sensor showed good stability and repeatability. The application of the proposed sensor for the analysis of L-cysteine in human serum was successful.

Keywords: Sensor, Glassy carbon electrode, L-cysteine, Polyindole, Silver nanoparticles

^{*}Corresponding author Email:kh.ghanbari@alzahra.ac.ir